

Neljas Jõud

praca magisterska z politologii o estońskiej scenie politycznej

/”Czwarta Siła”/

Szóstego stycznia 1995 r. przewodniczący Estońskiej Partii Rojalistycznej Kalle Kulbok i wiceprzewodniczący Zielonych Jüri Martin podpisali umowę o stworzeniu sojuszu wyborczego “Czwarta Siła” (Neljas Jõud). Nazwa trafnie charakteryzowała skrajny populizm koalicji, odzeganącej się od lewicy, prawicy i centrum... Zresztą pełna nazwa brzmiała: “Lista Kandydatów Niezależnych Rojalistów i Zielonych za Zwycięstwem Ducha nad Potęgą Głupoty, Demagogii i Chciwości”.

Koalicje tworzyły dwa ugrupowania mające reformistyczny rodowód. “Estońscy Zieloni” (Eesti Rohelised) wywodzili się w prostej linii z założonego w grudniu 1988, związanego z Frontem Ludowym, “Ruchu Zielonego” (Roheline Likumine). Ruch, tylko pozornie niepodległościowy, tworzyły trzy nurty: oficerowie KGB, członkowie nomenklatury i inteligencji partyjnej, wreszcie autentyczni antykomuniści. Kontrolę, nad założoną niebawem partią polityczną, przejęło skrzydło lewicowe. W pierwszych wolnych wyborach (X 1992) Zieloni zdobyli tylko 2,6% poparcia. Jednak dzięki bardzo dobremu indywidualnemu wynikowi, w Riigikogu znalazł się jeden z ich reprezentantów – Rein Järlik (członek KPE 1968-1990). Działającej właściwie poza parlamentem partii przewodził ciągle antykomunista Liim. Stracił stanowisko i miejsce w partii, ponieważ nie zgadzał się na sojusz z monarchistami. 15 stycznia 1995 nowym szefem ugrupowania został, nie kryjący swoich monarchistycznych sympatii, Jüri Martin.

Estoński monarchizm to ciekawe zjawisko. Estonia nigdy nie była niezależną monarchią. W tym wypadku, podobnie jak w większości państw tego regionu ideę monarchizmu próbowali

wykorzystać w walce z prawicą populistyczni pogrobowcy dawnego sytemu, a tworzone przez nich organizacje rojalistów, faktycznie głosiły ideologię lewicową. Estońską Partię Monarchistyczną (Eesti Rojalistik Partei) stworzyli latem 1990 roku właśnie partyjni reformiści. Przewodniczącym został Kalle Kulbok , a partia poparła ideę niepodległości kraju. W 1992 roku ERP, wraz z inną monarchistyczną partyjką, wystartowała w wyborach pod wspólną nazwą "Sõltumatud Kuningriiklases" (Niezależni Monarchiści). Osiągnęła zaskakująco dobry rezultat – aż 7,1% (ponad 36 tys. głosów), co dało 8 miejsc w Riigikogu. To był jednak szczyt ich popularności, od tamtego czasu tracili na znaczeniu, do czego sami się zresztą przyczyniali swoim niepoważnym zachowaniem na forum parlamentu.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.